

ud af dem begge. Det ærede Medlem sagde nok, at der var et skarpt Skel; men Præsterne ville sikkert gøre sig deres yderste Flid for at faa dette Skel jævnet saa meget som muligt, saa at det kommer til at staa for Folks Bevidsthed, at det er een Handling alligevel. For Øjeblikket staaer det saaledes for Folks Bevidsthed, som det ærede Medlem ogsaa udtalte, at Egttestabet ingen borgerlig Akt er, men kun en kirkelig, skønt Sandheden er, at der foreligger en borgerlig Akt for den kirkelige, men hvis Præsten faar det Hverv at foretage begge Vielse; skal han nok sørge for at blande dem sammen saa meget som muligt, saa at Folk bevare Bevidstheden om, at det kun er en kirkelig Akt. Det ærede Medlem nævnde, at de, der særligt have sat sig imod borgerlig Vielse, netop ere Præsterne. Hvorfor, ved jeg ikke. Jeg tænker mig, det er et Pengespørgsmaal; thi der er jo altid en Indtægt forbunden med at vie Folk. En Kendsgerning er det i alt Fald, at det navnlig er den geistlige Stand, der har sat sig mod det borgerlige Egttestab, og hvis Geistlighedens skulde give os Love for, hvordan Egttestaber skulde foregaa, er jeg sikker paa, at det blev ved det bestaaende. Det store Flertal vilde stemme saaledes, og jeg vil derfor meget frarøade, at det Udvalg, der ventelig vil blive nedsat om denne Sag, paa dette Omraade tager Hensyn til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds. Derimod skal jeg indrømme, at Præsten kan være lige saa berettiget til at faa denne Bestilling som andre; jeg tror ikke, at han i sin Kommune eller i sit Pastorat skal være afstaaet fra at faa denne Bestilling. Er han en Mand, der nyder Befolkningens Tillid, er der intet i Vejen derfor. Der bliver leet derhinde, jeg ved ikke hvorfor, jeg tror ikke, det er alle Præster, der forstaa deres Opgave, og der kunde tænkes Præster, som vanskelig vilde kunne forstaa, at det lovghldige Egttestab hører skulde være borgerligt. Minn hvor Præsten til fulde forstaaer sin Opgave, kan der være Tale om, at Sogneraadet, eller hvem det nu er, som skal vælge den, der skal foretage den borgerlige Vielse, kan vælge ham dertil; men skal den borgerlige Vielse have nogen Betydning, maa det staa frit for at vælge en hvilken som helst anden, og Præsten skal ikke være nødt til at have

denne Bestilling. Det var blot denne Udtalelse, jeg vilde imødegaa; ellers kan jeg, som sagt, fuldt ud slutte mig til det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds. Jeg haaber, at dette Forslag, maaske med nogle Forandringer, maa blive gennemført som Lov. Hvis Præsterne skulde bestemme Forslagets Skæbne, tror jeg ikke, det bliver Lov, men skal det brede Sag i Befolkningen bestemme det, er jeg ganske sikker paa, at det snart bliver ophøjet til Lov.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Nielsen: Jeg skal fuldstændig undgaa alt, hvad der ligner Personligheder, jeg er alt for forsigtig i mine Udtalelser og holder allermeest af det, der hedder: fortiter in re, suaviter in modo. Jeg skal ikke en Gang forsøge paa at faa konstateret, om det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro) eller jeg bedst kan forstaa; jeg skal i Stedet derfor gaa ind paa selve Realiteten. Det ærede Medlem kunde net ikke fatte, at jeg ikke straks havde forstaaet de Ord, der ere anvendte i § 1, Punkt 2, om disse Mennesker, der havde deres Fornufts fulde Brug, men manglede fornøden Gyne til at forstaa. Jeg ved nu, hvad det ærede Medlem mener dermed; det er specielt døvstumme; men jeg kan ikke tænke mig, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil nægte døvstumme at blive ægteviede. Om det skulde være de døvstumme, som ikke kunde det Sprøg, vedkommende Præst kan, eller vedkommende Præst ikke kan det Fingersprog eller Tegnsprog eller Taleprog, som den døvstumme kan, bliver jo en aldeles ligegyldig Sag. Selvsølgelig maa en døvstum, der har sin Fornufts fulde Brug, have Ret til at blive gift lige saa fuldt som enhver af os andre; for at forklare dette, behøves det ikke at tilføje: „og fornøden Gyne til at forstaa“. Disse Ord vedblive i og for sig at være uforstaaelige, thi den, der har sin Fornufts fulde Brug, har jo ipsis Gyne til at forstaa, det ligger i Ordene selv, derom kan der ikke tvivles. Saa forklarede det ærede Medlem, hvad han havde ment med Udtrykket „berettigede“ i § 2. Jeg hørte nu ikke